

**בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב**

ת"א 2205-03-22

- בעניין: 1. איתמר בן גביר
2. עוצמה יהודית - חזית יהודית לאומית

המבקשים

נגד

המשיבה

**Meta Platforms Inc
(Facebook Inc)**

ב"כ המבקשים: מבקש 1; עו"ד עו"ד חנמאל דורפמן
ב"כ המשיבה: עו"ד ד"ר יואב אסטרייכר; עו"ד קורל בר נוי-אבן; עו"ד ענבר כהן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן סעד זמני אשר יאסור על המשיבה להגביל את פעילותם של המבקשים בדף הפייסבוק שלהם, וזאת עד למתן פסק דין בתובענה שהמבקשים הגישו נגד המשיבה בד בבד עם בקשה זו.

2. הבקשה הוגשה ביום 1.3.22 ובגדרה בית המשפט התבקש לתת למבקשים סעדים ארעיים במעמד צד אחד. בהחלטה שניתנה על ידי באותו יום לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה למתן צווים במעמד צד אחד, וקבעתי דיון במעמד הצדדים ליום 3.3.22. המשיבה ביקשה לדחות את הדיון ב-7 ימים לפחות, בין היתר על מנת לאפשר לה להיערך כראוי לדיון. המבקשים התנגדו לבקשת הדחייה, ובהחלטתי מיום 2.3.22 קבעתי כי הדיון יוותר על כנו. לנוכח פרק הזמן הקצר שעמד לרשות המשיבה, פטרתי אותה מלהגיש כתב תשובה, וקבעתי כי במידה ובמהלך הדיון יסתבר כי יש צורך לקיים ישיבה נוספת שלקראתה המשיבה תגיש תשובה בכתב – הדבר ייעשה. ביום 3.3.22 התקיים דיון ממושך שבמסגרתו הצדדים העלו את טענותיהם בעל פה בהרחבה רבה. לנוכח הדיון הרחב והמקיף שהתקיים ומשום דחיפות

**בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב**

ת"א 2205-03-22

העניין, לא ראיתי לקבוע ישיבה נוספת, מה גם שכפי שיובהר בהמשך, עיקר אמצעי ההגבלה שבהם המשיבה נקטה נגד המבקשים מוגבלים בזמן, כך שאם הדיון יידחה הדבר ייתר במידה רבה את טעם הבקשה.

3. מבקשת 2 היא מפלגה רשומה בישראל. מבקש 1 הוא יושב הראש שלה וחבר כנסת בכנסת ה-24. המבקשים מחזיקים ומנהלים דף פייסבוק בשם "איתמר בן גביר" שבו הם מפרסמים תכנים באופן יומיומי ושוטף.

4. המשיבה היא מי שמנהלת את פלטפורמת פייסבוק עבור משתמשים בישראל.

5. אין חולק על כך שהמשיבה הטילה הגבלות מסוימות על פעילות המבקשים בדף הפייסבוק שהם מחזיקים ומנהלים אצלה. בין הצדדים יש מחלוקת לגבי מועד הטלת ההגבלות; הסיבה להטלת ההגבלות; והיקפן.

6. המבקשים טוענים, כי ההגבלות הוטלו מזה זמן, וזאת מטעמים פוליטיים ומתוך "ניסיון לסתום פיות" (ר' מכתב המבקש מיום 17.2.22, סעיף 6). המבקשים מוסיפים וטוענים, כי לאחרונה חלה החמרה בהגבלות שהמשיבה הטילה עליהם, וזאת, לטענתם, בתגובה לכך שביום 17.2.22 המבקשים שלחו למשיבה מכתב ובו דרישה לפיצוי כספי בגין הטלת ההגבלות, וכן התראה על כוונת המבקשים להגיש נגד המשיבה תביעה כספית.

7. המשיבה דוחה את טענות המבקשים. לטענת המשיבה, ההגבלות הוטלו ביום 21.2.22 ובסמוך לאחר מכן, בשל אירוע נקודתי שהתרחש ביום 13.2.22, ואשר יפורט להלן.

8. לנוכח התוצאה שאליה הגעתי, לא ראיתי צורך להכריע במחלוקת הקיימת בין הצדדים. לצורך הדיון בבקשה שלפניי אני נכון לקבל את ההסבר שהמשיבה נותנת באשר לסיבה שעמדה ביסוד ההגבלות שהיא הטילה על פעילות המבקשים. משכך, השאלה שיש להידרש אליה עתה היא, האם ההסבר שמשיבה עצמה מעלה, מתיר לה לנקוט כלפי המבקשים באמצעי ההגבלה שבהם נקטה, כפי שאלה יפורטו להלן.

9. ברקע ההסבר שהמשיבה נותנת יצוין, כי בשל המחלוקת והמתחות הקיימים במתחם שמעון הצדיק שבשכונת שיח' ג'ארה בירושלים, המבקש הקים ביום 13.2.22 לשכה פרלמנטרית באחד מהבתים שבמתחם שמעון הצדיק. באותו יום הוא כינס מסיבת עיתונאים שאליה הוזמנו אמצעי תקשורת. בין היתר, המבקש זימן למקום צלם מקצועי, מר משה מזרחי, אשר

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב

ת"א 2205-03-22

צילם בווידאו קטעים מהאירוע שהתקיים במקום. הדבר שודר בשידור חי בדף הפייסבוק של המבקשים. פרט לכך שהקטעים שודרו בשידור חי, הם נשמרו בשני סרטונים בדף הפייסבוק של המבקשים. לדברי המבקש, קטעים שצולמו פורסמו גם באמצעי התקשורת.

10. לטענת המשיבה, בקטעים שצולמו ונשמרו בדף הפייסבוק של המבקשים מופיע מר בנצי גופשטיין, שהוא לדברי ב"כ המשיבה, "ראש ארגון להב"ה ואחד האנשים המסיתים בישראל וכל מה שקשור לדברי שנאה ודברי שטנה" (עמ' 3, ש' 24-25). לדברי ב"כ המשיבה, מר גופשטיין הפר את תנאי השירות של פייסבוק והתנהגותו חרגה מכללי הקהילה, שכן "אנשים שעומדים בראש ארגונים או שבעצמם תומכים בדברי שנאה ושטנה וגזענות, לא יכולים להיות חברים בפייסבוק ואם משהו אפילו מזכיר אותם בפייסבוק ניתן לסלק אותם..." (עמ' 3, ש' 26-28). לדברי ב"כ המשיבה, מר גופשטיין הגיש נגד המשיבה תביעה משפטית בדרישה שיחזירו אותו לפייסבוק, והתביעה מתבררת בבית משפט השלום בתל אביב.

11. לטענת ב"כ המשיבה, מר גופשטיין מופיע בשני הסרטונים שבהם תועד האירוע מיום 13.2.22, וזה הטעם לכך שהמשיבה החליטה להטיל על המבקשים הגבלות. כפי שעולה מדברי ב"כ המשיבה, המשיבה סבורה כי די בכך שאדם מזכיר את שמו של מר גופשטיין כדי להביא לסילוקו של אותו אדם מפייסבוק. לדברי ב"כ המשיבה, "התמונה שלו לא יכולה להיות בפייסבוק. אם ימצאו את התמונה היא תסולק כי הבן אדם הורחק בפייסבוק ואף אחד לא צריך לראות את זה" (עמ' 4, ש' 5-6). ובהמשך אמר ב"כ המשיבה דברים אלה: "יש הפגנה שמי שרואה אותה נע בחוסר נוחות. רואים את אדון שמורחק מפייסבוק... בתשובה לשאלת בית המשפט אני משיב שגם אם בסרטון היו רואים את מר גופשטיין מבלי שהוא אומר דבר, היה בכך משום הפרה של כללי הקהילה... גופשטיין הוא אדם שהורחק מפייסבוק... גופשטיין לא יכול להיות בפייסבוק. התמונה הזאת לא תמימה, גם אם היתה הוא לא יכול להיות בפייסבוק, אנשים לוקחים את זה למקומות אחרים. שאדם רואה את ההפגנה בשיח ג'ארה, דגלי פלשתיין ואנשים מתלהמים על החומה, ויהודים שעומדים וצועקים וצורחים במלוא גרונם מסביבם יש שוטרים שמגינים את הדבר הזה, ובמרכז התמונה עומד מר גופשטיין, זה שולח מסר לקהילות גדולות. זה לא תמונה שהוא הולך וקונה במכולת. זה לא תמונה פפרצי. מר גופשטיין הופיע שם בהקשר פוליטי, בהקשר של דעות פוליטיות וזה העניין ולכן הורידו את זה... זה לא סתם אדם. אם בן גביר היה מופיע שם לבד, כנראה שלא היו מורידים את התמונה. אי אפשר ללכת מסביב לשייח. בסופו של דבר גופשטיין מקדם דעות שלא מקובלות בפייסבוק, דיבור שנאה בפייסבוק על פי החוזה שלה, זכותה להוריד

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב

ת"א 2205-03-22

את הדברים האלה" (עמ' 5, ש' 13-31. הערה: בפרוטוקול נרשם גופשטיין. בציטוט תוקן ונכתב גופשטיין – א..ר).

12. לטענת המשיבה, בעקבות הופעתו של מר גופשטיין באותם שני סרטונים, היא נקטה ביחס לדף הפייסבוק של המבקשים בשלוש פעולות: **האחת**, היא הסירה לצמיתות את שני הסרטונים. **השנייה**, היא הגבילה את היקף החשיפה של דף הפייסבוק של המבקשים ב-25% וזאת למשך 30 ימים המסתיימים ביום 26.3.22 (עמ' 4, ש' 1-3); **והשלישית**, היא מונעת מהמבקשים לשדר שידורים חיים למשך 30 ימים המסתיימים ביום 26.3.22 (עמ' 13-14).

13. כפי שצוין, המבקשים דוחים את טענת המשיבה כי הפעולות שהיא נקטה נגדם באו בעקבות אותם שני סרטונים. המבקשים גם חולקים על טענת המשיבה בדבר מהות והיקף הפעולות שהיא נקטה נגדם. לטענת המבקשים, הקטנת היקף החשיפה היא בשיעור של 60% ולא בשיעור של 25%, כנטען על ידי המשיבה. בנוסף טוענים המבקשים, כי המשיבה חוסמת מהם מלהעלות תכנים, ולא רק שידורים חיים. לדברי המבקש, "הם לא נתנו לי להעלות תוכן. 8 פעמים אני שולח את התוכן, הוזה, והוא לא מפורסם" (עמ' 7, ש' 9). במענה לכך אמר ב"כ המשיבה: "אני לא יודע שיש חסימה שלו למעט השידורים החיים" (עמ' 7, ש' 11). לנוכח התוצאה אליה הגעתי, כפי שתפורט להלן, אינני נדרש להכריע במחלוקת זו.

14. כאמור, המשיבה הסירה את הסרטונים. לדברי המבקש, רק בדרך מקרה נותר אצלו סרטון אחד. מדברי המשיבה לא לגמרי ברור האם הסרטונים מצויים בידה. במהלך הדיון, וגם לאחריו, בית המשפט צפה בסרטון האחד שקיים.

15. אורכו של הסרטון הוא כארבע דקות. עיקרו בצילום זירת ההתרחשות וצילום קבוצות האנשים משני צדי המתרחש, וכן בצילום דברים קולניים שהמבקש ותושבים ערביים הנמצאים במקום מפנים האחד כנגד השני. מר גופשטיין אינו דמות מרכזית. הוא מופיע בקטעים אחדים של הסרטון כשהוא נראה עומד לצדו של המבקש. מר גופשטיין אינו אומר דבר למצלמה ואין כל כתובית או דבר המזהה אותו או מתייחס אליו. מנוכחותו של מר גופשטיין לצדו של המבקש ניתן להבין כי הוא הגיע למקום כדי לתמוך במבקש ובעניין שאותו הוא מייצג.

16. אין חולק על כך, שהמשיבה לא הודיעה למבקשים מעולם שהיא רואה בכל התייחסות אל מר גופשטיין כהפרה של תנאי השירות ושל כללי ההתנהגות של קהילת פייסבוק. ככל הידוע, המשיבה גם לא עשתה פרסום כלשהו שמבהיר לחברי הקהילה את השקפתה בנושא זה. ממילא היא לא הבהירה כי התייחסות של מי מקהילת פייסבוק אל מר גופשטיין עלולה

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב

ת"א 2205-03-22

להיתקל בסנקציות מצידה. במהלך הדיון אמר המבקש בעניינו של מר גופשטיין: "אני חושב שעשו לו עוול, אך זה לא קשור, מהרגע שיש איתו משפט אני לא מעלה תכנים שלו. לא מעלה נאומים שלו, לא מעלה אמירות ודיבורים שלו ודברים הקשורים לבנצי שאני יודע שיש להם בעיה..." (עמ' 7, ש' 18-19). ובהמשך אמר המבקש: "לא ידעתי שאם אני עושה שידור חי ובנצי עובר לשתי שניות זה פסול. מה אני אמור לעשות? להציב שמירה שגופשטיין לא יתקרב למקום. אני מבין לא לתת לו לדבר, אני מוחה על זה כי בשעה כזאת שחברי כל כך מדקדק על מר גופשטיין, דוברי חמס שרוצה לרצוח אותי ואת כל מי שנמצא באולם יש לו דף פייסבוק. נניח שהגישה שלהם נכונה ואסור לגופשטיין לדבר בפייסבוק, גם אם הוא חולף ליד הלשכה שלי, אני צריך להסתכל ולראות איפה הוא?" (עמ' 8 ש' 28 – עמ' 9, ש' 1).

17. בהמשך הליון המבקש על כך שהמשיבה נקטה נגד המבקשים באמצעים חריפים ללא כל אזהרה. וכך הוא אמר: "שיבואו וישלחו לי מכתב. נגיד שאסור, להוריד לי את החשיפה, לא לאפשר לי לשדר שידור חי? למה סנקציה כל כך קשה שמבחינתי מייתרת לי את החשבון. אם נלקח ממני את האפשרות להעלות תכנים למה יש לי פייסבוק?... אף אחד לא התריע שאסור להראות את התמונה של גופשטיין, מילא לתת לו לנ(א)ם אני מבין, אך כשרואים אותו בחטף? טענה שהם היו צריכים להתריע לפניי, וזה לא מידתי ולא סביר. לא הורגים זכוב עם תותח... זה שאני לא בפייסבוק פוגעת בציבור שלם... לקחת ממני את הפייסבוק, זה לקחת את הפה שלי" (עמ' 9, ש' 22-8).

18. משהגענו לכאן, יש לברר האם מתקיימים התנאים הקבועים בדין למתן סעד זמני.

19. אשר לסיכויי התביעה – הפרשה שלפנינו מעלה שלוש שאלות: **האחת**, האם הצגתו של מר גופשטיין בדף הפייסבוק של המבקשים מהווה הפרה מצד המבקשים של תנאי השירות ושל כללי הקהילה של המשיבה. **השנייה**, בהנחה שכן, האם במקרה כזה היה מוצדק שהמשיבה תנקוט נגד המבקשים בסנקציות, או שראוי היה להסתפק, לפחות בשלב הראשון, באזהרה, בבחינת "אין עונשין אלא אם כן מזהירין". **והשלישית**, בהנחה שהצגתו של מר גופשטיין מהווה הפרה של תנאי השירות ושל כללי הקהילה, ובהנחה שניתן לנקוט בסנקציות אף ללא אזהרה, האם הסנקציות שאותן המשיבה נקטה נגד המבקשים הן מידתיות.

20. מבלי להיכנס לעומקם של הדברים, אני סבור כי סיכויי התביעה של המבקשים אינם מבוטלים כלל.

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב

ת"א 2205-03-22

21. אשר למאזן הנוחות – הבאתי לעיל חלק מדברי המבקש בדבר הנזקים הנגרמים למבקשים כתוצאה מההגבלות שהמשיבה הטילה עליהם, ובעיקר ההגבלות השנייה והשלישית. מדברי המבקש עולה, כי להגבלות אלו שתי תוצאות: האחת, הן מונעות ממנו להביא את דברו לציבור שלו ולהיות איתו בקשר יומיומי, חי, ושוטף. והשנייה, הן מונעות מהציבור לפנות אליו, בין היתר, לצורך סיוע ועזרה בבעיות של יום יום. מכאן, שהותרת הצו על כנו, לכל הפחות בעניין ההגבלות השנייה והשלישית, תמשיך להסב למבקשים נזק משמעותי. מנגד, אם בסופו של יום התביעה תתקבל, ניתן יהיה לחדש את ההגבלות לתקופת הזמן שנותרה, היינו עד לתום 30 הימים.

22. כאמור, בעת הזאת קיים רק סרטון אחד. לא ראיתי מקום לחייב את המשיבה להחזיר אותו לדף הפייסבוק של המבקשים, דבר אשר ספק אם המבקשים עותרים לו. זאת לנוכח הטענות שהועלו בעניין זה והעובדה שנראה כי בעת הזאת אין שום משמעות להחזרת הסרטון ולא ייגרם למבקשים נזק מאי החזרתו.

23. אשר לעיקר עניינה של הבקשה, אני מחליט להיעתר לבקשת המבקשים ואני מורה למשיבה להסיר לאלתר את כל ההגבלות שהטילה על המבקשים, מסוג כלשהו, וזאת עד למתן פסק דין בתובענה העיקרית או עד למתן החלטה אחרת.

24. המשיבה תישא בהוצאות המבקשים בסך של 7,500 ₪.

25. המזכירות תשלח לצדדים העתק מהחלטה זו ותוודא קבלתה על ידם.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשפ"ב, 06 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

